

[Lysholt Hansen.]

gen til løn for weekendarbejde, og det visersig, at denne fodermester vil komme til at betale 14 kr. pr. lånt bog; det er naturligvis nogle af de velhavende, man på denne måde virkeligt vil søge at hjælpe til viden.

Jeg har yderligere prøvet at undersøge virkningen, hvis hr. Glistrup skulle få held til at få løftet bundgrænsen op, så den dækker ufaglærte arbejdere i staten. For dem er lønnen 52.864 kr. i øjeblikket, og skulle man få løftet grænsen derop til — og det nærmer sig jo det maksimum, hr. Glistrup har nævnt — skal vedkommende af med 15 kr. for at låne en bog, og hvis det er en faglært arbejder i staten, skal han af med 18 kr., og en kontorassistent på prøve skal af med 13 kr. pr. bog.

Jeg har villet nævne disse ting for at gøre det klart, at dette er et fordummelsesforslag af rang. Det har det ene formål at give folk, som har godt råd, mulighed for at få værdien af lærdom og viden og at holde de andre nede i uvidenhed. Fordummelsen begynder allerede i indledningen af bemærkningerne til lovforslaget, hvor man har regnet ud, at der er sket en stigning i udgifterne på 113 mill. kr. til biblioteksvæsenet fra 1975-76 til 1976-77. Det regner man ud til 25 pct., men det er altså kun 15 pct.; hr. Glistrup plejer jo ellers nok at kunne regne den ud, men sådan er det altså. Så siger man også, at hvis forskningsbibliotekerne medregnes, er milliarder nået. Ja men hvad rager dette forslag om folkebibliotekerne forskningsbibliotekerne? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Den undersøgelse om fritidsvaner, som hele forslaget bygger på, er foretaget i tiden februar-marts 1964, altså før vedtagelsen af den bibliotekslov, vi arbejder efter nu. Denne undersøgelse bruger man nu, men den kan man overhovedet ikke bruge i den nuværende situation, hvor vi jo fik loven i 1964, fordi det er det tiår, hvor der er sket allermost inden for biblioteksvæsenet. Jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen.

Så siger Z også, at begrundelsen er, at bedre skolebaggrund og bedre fritidsundervisning og bedre radio og tv begrænser behovet for biblioteker. Jeg vil gerne have lov at sige, at det strider imod al erfaring, og det er Z såmænd også klar over, for lige efter understreger man, at funktionærer også læser mere end ufaglærte arbejdere, det vil

altså sige, at de, der får en høj uddannelse, er dem, der læser mest. Det er derfor, jeg siger, dette er et klart forsøg på at få folk ned i forrige århundreders fordummelse, helt tilbage til den tid, hvor det første bibliotek blev åbnet i Göttingen, jeg tror, det var 1787, og da var der endda fri adgang; men vi skal måske længere tilbage, til første århundrede efter Kristus, da det første bibliotek åbnede.

Når Z taler om, at radios og tv's alsidige musikspredning skulle kunne klare det, vil det altså sige, at Z ønsker, at nogle andre skal bestemme for borgerne, hvad de skal se og høre, og hvornår de skal se og høre det, i stedet for at de nu selv kan gå hen på biblioteket og selv træffe deres valg. Jeg forstår simpelt hen ikke dette forslag, og jeg forstår ikke formålet med det, men all right, nu må vi jo se på det.

Jeg skal bare slutte med at sige: det må vel i hvert fald bero på en fejltagelse, når man vil oprette et centralbibliotek i Ringsted. Hvad er det, der skulle gøre Ringsted så egnet? Jeg må gøre opmærksom på, at det mindste centralbibliotek, vi har i Danmark, er i Rønne. Det dækker 47.000 indbyggere, og Ringsted er i forhold til det et meget lille bibliotek. Det vil kræve nogle enorme millioninvesteringer, hvis det skal være centralbibliotek, men jeg må forstå, fremskridtspartiet altså er klar til at betale dem.

Med denne velvilje vil vi behandle lovforslaget.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg kan uden videre på mit partis vegne tilslutte mig en række af hr. Lysholt Hansens betragtninger, men vil i øvrigt tilføje, at vi finder det ganske utidigt, at fremskridtspartiet fremkommer med et lovforslag på dette område, når der efter overenskomst i dette folketing blev sat et foreløbigt punktum for bibliotekslovsdiskussionen ved loven af 26. juni 1975, idet man jo på det tidspunkt var enige om, at vi måtte afvente, hvad det store bogudvalg og den nu senere med så stor møj nedsatte bibliotekskommission når frem til. Det materiale, der vil blive lagt på bordet på det tidspunkt, bliver baggrunden for en grundig og dybtgående debat om hele biblioteksvæsenets fremtid i Danmark.